

SUSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 " " "
Pagant per avui, una pesseta de rebuelt

EL POBLE: CATALA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRER DE SANT PAU, 6, PRINCIPAL
IMPREMTA
CARRER DE FORTUNY, NÚM. 2 TERÇ
TELÈFONS
REDACCIÓ, 723 - IMPREMTA, 2.298

ANY IX.-NÚM. 2.836

BARCELONA, DISSABTE 14 DE DESEMBRE DE 1912

UN NÚMERO, 5 CENTS

LA SUBSTITUCIÓ DE L'IMPOST DE CONSUMS

Com està plantejat el problema

La llei d'aplacament de la supressió de consums i la revirada de les dretes en el que's refereix a l'implantació des del pressupost municipal per l'any que ve de la dita supressió, ha posat en l'orde del dia, en la vida política de la ciutat, un interessantíssim problema, d'una importància extraordinària per al nostre municipi i per als ciutadans. És convenient o no és convenient la supressió dels consums?

Com en cada cas que realment interessa a Barcelona, se dona en aquest el curiós fenomen d'una profunda desorientació del cos ciutadà. Els elements regionalistes i els seus afins, els quals fins ara havien patinat la supressió, advoquen que no's realitzi, alegant, no com a causa, la de que la democratització que representa perjudicaria a les classes adinerades en benefici del poble, sinó la de que's efectes de la mateixa no transcorrien al públic, el qual, en rigor, doncs, se veurà carregat, i això sense compensació, amb els impostos substituïts. Els gremis, de ser certa aquesta raó, foren els que realment, al menys en bona part, surtirien beneficiats de la supressió, puig que a les seves butxaques aniria a parar lo que de menys percibien l'Ajuntament per la supressió de les portes, i que per aquesta causa sembla que tindrien que esser els més interessats en apropiar-se, són els que precisament d'un modo més decidit han pres posicions en contra. Els llerrouxistes, el partit que's titula en totes ocasions el representant i el defensor del poble, s'ha col·locat en aquesta qüestió en una situació ambigua, que en el fons encobreix segament el secret desitg de que's vocals associats tirin per terra l'obra econòmica de l'actual Ajuntament i mantinguin els consums. Y el poble que paga, el verdader interessat, el que en la qüestió s'hi juga un tros, ben necessari per ell, del seu escàs pressupost de vida, el que tant si són certes com si no són les raons que s'adueixen contra la supressió, no pot anar a perdre res, sinó a guanyar-hi, aquest dorm imprudentment i desidia. Sent com al seu entorn tothom parla en son nom, treient a relleu la seva conveniència o el seu interès i confinant dormint. Y així falta en la lluita la seva veu potentia que restabliria la veritat i el seu esforç incontestable que decidiria la victòria.

Això es degut, potser, a que l'immensa majoria del públic està encara en una profunda ignorància respecte a lo que representa l'impost de consums, o lo que per la seva supressió, als efectes que produiria aquesta i a lo que importarien per cada hui els impostos substituïts, es a dir, a totes aquestes bases que son necessàries per tenir no un coneixement exacte, sinó una senzilla coneixença superficial del problema.

Y no té res d'extrany que així sigui. Les persones que coneixen la qüestió, fora de rares excepcions, com son les constitucions dels amics Lluhi i Matons, no s'han dignat enraonar-ne al poble, no s'han cuidat de fer-lo arribar a l'intel·ligència del verdader interessat per a que aquest decidís què li raó. Els que han fet més, s'han limitat únicament a fer us de quatre tòpics de relumbrons, descredits i falsos, darrera dels quals han

amagat les seves verdaderes intencions i mitjant els quals han escamotejat la seva obligació d'exposar sincera i clarament la totalitat del problema, temerosos, potser, de que un examen massa detingut il·luminés massa al públic respecte a lo que verdaderament sigui la seva conveniència.

Si en el moment actual se decidís únicament l'aplacament per un any de la supressió dels consums, podria fins creure's convenient l'accedir-hi, posant-se incondicionalment al costat de les dretes i prenent un any més de temps per estudiar-la i per a bé implantar-la. Però és de temer que si aquesta supressió no's fa desseguida, degut tardar-se molt temps a fer-la. No es pas molt lluny de lo possible que durant l'any que ve pugui al poder els conservadors i deixin sense efecte la llei de supressió. Allavors els municipis que s'hagin aprofitat de la mateixa, suprimint a temps els consums, podran continuar utilitzant les seves ventajetes, petites o grosses, però ventajetes al fi, mentre que aquells que hagin perdut l'estona amb masses dilacions, deurán segament esperar molts anys «entats» a que en vingui un altra de semblant que's hi permeti fer la supressió. Però que, en realitat, lo que ara's discuteix pot molt ben ser no l'aplacament de la supressió dels consums sinó el fet de suprimir-los o de tenir-los molts anys en vigor. Y però també que la qüestió deu plantejar-se i decidir-se no com una senzilla qüestió d'aplacament, sinó com una qüestió neta i pelada de supressió o de manteniment de l'impost.

Ara bé, l'impost de consums es un impost antieconòmic, es un impost antieconòmic, es un impost desacreditat per tot arreu del món civilitzat. Si's conserva encara en algun lloc aont la gent sapiga una mica d'economia i d'hisenda, no es per altra cosa que pel senzill temor que sempre inspira l'haver d'anar l'impost en si, l'impost en la forma de un canvi radical de tributació. Però tributació de portes o sigui com està establert a Barcelona, es un impost que ningú defensa, fora d'algun que altre economista que fa d'escola del capitalisme. El que entre nosaltres defensi aquest impost no sols com una cosa convenient, sinó fins com una cosa simplement tolerable, enganya miserablement al poble. Y entenguís que al dir poble, no'm refereixo al d'esperdenya i brusa sinó al verdader poble, que va des de l'obra de la fàbrica, passant pel menestral de botiga, fins a l'empleat i a l'home de carter.

Crec, doncs, que cal exposar an aquest poble d'una manera sincera i completa no sols lo que es l'impost de consums que tracta de suprimir-se, sinó lo que foral nou règim que podria inaugurar-se amb el fi de que pugui ferse càrrec per compte propi i prescindint de persones no massa interessades potser en que se'n fassi, de si l'hi convé o no l'hi convé la supressió i pugui fer inclinar la balansa cap allà aont l'hi sembla preferible. Y això es lo que he procurat fer, amb poca autoritat i pocs coneixements, però amb bon desitg, en alguns articles successius.

S.

La conferencia den Matons

Un veritable interès regnava entre's veïns de Gracia per escoltar al seu digníssim representant en el municipi i tinent d'arcalde del Districte III, nostre volgut amic don Martí Matons. Res millor ho demostrà com el fet de que ja molt abans de començar la seva anunciada conferencia sobre la substitució dels consums, les espaioses sales del popular «Ateneu Gracienc» d'U. F. N. R., se vegin invadides per gran nombre d'amics i correligionaris, desitjosos d'escoltar al conferenciant.

Quan aquest se presentà a l'escenari junt amb el president de l'entitat doctor Mer y Güell i altres individus de la Junta Directiva, fou acollit amb entusiasmes aplaudiments per tots els ciutadans allí reunits, molts dels quals se vegeren obligats a permaner-hi a peu dret en els passadissos, puig tanta era la concorència que assistia a l'acte.

Després d'unes breus i apinades paraules sobre la finalitat de la conferencia, el senyor Matons comensà dient que la substitució de l'impost de consums ha donat lloc a una campanya tendenciosa, puig els uns per mala fe, y altres per egoisme y molts per ignorancia, están treballant desesperadament per a que no's implantí la substitució.

Emprò, no es sols la classe conservadora la que combat la substitució dels consums, sinó també una altra classe, els radicals, que li han declarat la guerra encara que d'una manera traidora.

Y això es veritablement intolerable, puig la supressió dels consums es una conquesta de la democràcia, y per això, jo no'm puc mirar amb indiferencia aquesta campanya tendenciosa.

Els regionalistes, per altra part, també procuran allargar l'assumpte; però ells tiren els trets més alts, car com veuen

pròxima y segura la caiguda den Romanones, esperen la tornada dels conservadors per a que aquests ho deixin tot com abans. Per això, nosaltres, som els veritables demòcrates d'aquella casa i els únics que lluitem amb braó per a que la substitució de l'impost de Consums, sigui un fet desde 1913, puig si s'aplasta, com sembla que pretent què's fassi en Romanones, difícilment trobaríem una altra ocasió més favorable, car els conservadors són enemics de la reforma.

Es doncs, de tanta transcendencia aquesta qüestió que jo, que periódicament me proposo venir a donarvos compte de la meua gestió dintre'l Municipi, com ja vaig ferho no fa pas molt en aquesta mateixa casa, he cregut avui convenient exposarvos llealment la meua opinió sobre'l Pressupost de 1913.

Abans de tot hem procurat veure si podíem treure gastos inútils, puig Barcelona té veritables ansies de què's fassi una neteja. Així es que's procurará rebreixar més de pessetes 800.000 del Pressupost, encara que cal reconèixer que aquesta quantitat no es pas gran cosa, essent aquell de 30 milions; mes com tot es comensar, y no's pot ser massa radical d'una sola vegada, es evident que quedat s'a fet en el mentat sentit.

De manera que a Cà la Ciutat hi han places vagants, actualment, per pessetes 54.000, havent-se rebatxat per obres pessetes 300.000 y el resté de pessetes 470.000 prové d'altres economies que seria molt llarg explicar. En canvi hem hagut de fer augments molt justos; els radicals procuraven l'augment dels alts empleats, quan nosaltres ens interessarem per aquells altres empleats modestos dels quals ningú se'n recordava, tals com petits escribes, guarda urbana, y municipals. Aquests augments pugen a la xifra de 210.000 pes-

setes. Les minories estigueren d'acord en l'augment el dia de la sessió que durà 21 hores, els llerrouxistes presentaren 131 esmenes, d'elles 17 per a que no s'amortissessin vagants, 38 per a augment de gastos de consignació, 26 per a augment de personal, 37 per a augments de sou, 4 per rebaixa de sou, etc.

Seguidament, passà a ocuparse de la substitució de l'impost de Consums. Seria feina molt llarga explicar un a un els arguments aduits pel conferenciant en pro de la reforma. Consignarém tot les xifres aduïdes pel senyor Matons, que son, sens dubte, el més poderós argument en pro de la substitució.

La llei de substitució dels consums facultat, com ja es sabut per crear 5 arbitris, o sigui: sobre solars sense edifici, gas y electricitat, lloguers, patents de begudes y espectacles, amb els quals s'ha d'ingressar lo que rentaven els consums.

Aquests arbitris, no son ni de lluny, lo gravosos y molestos que molts propaguen y per a demostrarho aquí van els següents dats:

SOLARS: Sols pagarán els que donguin a uns carrers urbanitzats. No més s'ha calculat 25.000 pessetes anyals. Això es res en comparació a Barcelona. A Madrid el 16 setembre d'aquest any, havia donat 250.294 pessetes.

ESPECTACLES: Hem calculat pessetes 400.000. A Madrid en dita data, o sigui en 9 mesos, ha produït 426.585 pessetes. Actualment l'Estat cobra el 10 per 100, el 2'5 per 100 l'Ajuntament y el 5 per 100 per protecció a l'infancia.

Ara's pagarà el 10 per 100 a l'Estat, 5 per 100 a l'infancia y 10 per 100 a l'Ajuntament. En els cines, l'augment serà d'un 9 y mitg per 100.

En els toros serà d'un 200 per 100; però aquest doscents per cent no's calcularà sobre l'impost de l'entrada, sinó sobre's actuals impostos.

PATENTS DE BEGUDES: Hem calculat en 300.000 pessetes. A Madrid, fins avui, han produït un ingrés de 900.000 pessetes. Diu que'l gremi de taberners proposa ja un contracte amb l'Ajuntament per 60 mil durs anyals.

LLOGUER: Avui se paga'l 20 per 100 a l'Estat y el 2 per 100 a l'Ajuntament, ara's pagarà ademés el 3 per 100, més sol's pel consum de fluid destinat a la il·luminació: el destinat per motors, o sigui per us de l'industria, seguirà exent de l'impost. Pels dats que hem pogut recullir per lo cobrat l'any passat, aquest augment produirà al Municipi més de pessetes 250.000.

LLOGUER: Aquest impost, diu el senyor Matons, es el que s'ha tractat amb més mala fe. Per això vol deixarvos una dolça a la boca a tots aquells que creuen que haurán de dormir y menjar al mitg del carrer.

Els pisos que paguin un lloguer INFERIOR A 30 PESSETES no pagarán RES, així es que'l pobre no sortirà perjudicat en lo més mínim. Ara, els que paguin 30 PESSETES, sol's pagarán 60 CENTIMS. Digueu-me, doncs, que representa aquesta insignificant quantitat. Emprò a mida que'lls pisos pugen, l'impost s'augmenta progressivament. Per exemple:

Un pis de 40 pessetes, pagarà 0'95 pessetes mes; un de 50 pessetes, pagarà 1'40 pessetes mes; un de 60, pagarà 1'80; un de 75, pagarà 2'70; un de 100, pagarà 4'05; un de 150, pagarà 10'50; un de 250, pagarà 30; y un de 500 pessetes pagarà 75 pessetes mes, que es el màxim.

Com se veu, es al ric al que's grava seguint un criteri de tributació equitativa.

Afegeix que les tendes sol's pagarán les que siguin habitades, y encara menys que els pisos. Per exemple 60 pessetes de lloguer pagarà 0'55 pessetes; 100 pessetes pagarà 1'15 pessetes. Els magatzems y tallers amb habitació correspondrán en 100 pessetes de lloguer, pessetes 2'50 impost; 150 pessetes, pagarà l'impost de 5'25 pessetes; etc., etc.

També pagarán els Bancs el 14 per 100 del lloguer; però an aquests establiments es just que se'n aprehi una mica dels grans beneficis que obtenen a la nostra ciutat.

A Madrid, ont tantes grans protestes ha aixecat l'impost d'inquilinat, ha produït fins el dia 6 de setembre prop-pasat, pessetes 2.848.490, mentre que nosaltres sol's ne calculém 1.300.000 pessetes, y ja hi ha qui ofereix a l'Ajuntament arrendar-lo per 2 milions anyals.

Per lo vist, acaba dient el senyor Matons, podreu ferse càrrec de que la substitució de l'odiati impost no es, ni remotament, perjudicial a les classes treballadores. Es clar que més valdria seguir la «supressió» en lloc de la substitució; mes ja que això no es possible de moment, contentemnos amb lo que ens donen, y no's ho deixem perdre; del mal el menys, com diu la dita.

Y ara,—diu el senyor Matons mostrant al públic les xifres anotades en dugues grans pissarres—us acabareu de convenir de que no es ruïnosa pel Municipi la substitució.

Per consums cobrém 15.500.000. A deduir per l'impost, sobre les carns, pessetes 7.700.000. Queden pessetes 7.800.000. En canvi l'Estat dona per cubrir la baixa:

Compte de consums, 3.318.758 pessetes; 18 per 100 per a Ensenyansa, pessetes, 499.877; 20 per 100 contribució industrial, pessetes 1.343.600; 20 per 100 contribució urbana, pessetes 838.290. Total pessetes 6.000.525.

Donantnos ademés, com a substituïts,

Centre Nacionalista Republicà

Pelai, 42, principal

Avui dissabte, dia 14, a dos quarts de deu del vespre, el regidor

Don Joaquim Lluhi Rissech

donarà una conferencia en aquest Centre, desenrotllant el següent

tema:

El Pressupost Municipal per a 1913

L'aplacament de l'aplicació de la llei de substitució dels consums y la continuació virtual d'aquesta. - Enormes dificultats del vigent sistema tributari. - El problema greu del dèficit, en els aspectes financer, social y patriòtic

Solars, 25.000 pessetes; Espectacles, 400.000; Llum, 250.000; Lloguer, 1 milió 300.000; Patents de begudes, 300.000. Total pessetes 2.227.500.

Que junt amb les 6.000.525 pessetes, formen un total de pessetes 8.275.525, que quedarán a Barcelona en lloc d'anar a parar a altres llocs.

Jo us recomano, doncs, que per tot arreu feu veure que la reforma en qüestió es beneficiosa pel proletari, y per això, nosaltres com a federals naciona-

listes y republicans, tenim de crear una atmosfera sana y favorable per a que sigui un fet la prompta desaparició de l'impost de consums, constant preocupació de les classes treballadores.

Perllongats aplaudiments coronaren la interessantíssima y notable conferencia del nostre estimat amic don Martí Matons, el qual fou després molt felicitat, tenint tothom paraules de sincer y merescut elogi per la seva honrada y patriòtica gestió dintre del Municipi de Barcelona.

L'actitut anómala de l'Unió Gremial

Comprentem y alabem el que l'Unió Gremial fixi la seva actitut davant de totes les qüestions econòmiques que l'afecten, y que porti el seu criteri a la discusió pública. En el cas concret de la supressió dels consums, pot opinar lo que vulgui y exterioritzar y fins apelar a campanyes sorolloses, però lo que no creiem correcte y clarament ho manifestem es l'actitut que ha adoptat amb els vocals associats, actitut que constitueix una coacció intolerable.

Potser fem malament atribuint a l'Unió Gremial culpes que són exclusives d'alguns dels seus elements directius, però mentre aquests elements no siguin desautoritzats, nosaltres hem de creure que tenen, per els actes que realitzen, la confiança y l'aprovació de la col·lectivitat.

L'Unió Gremial va oferir als vocals as-

sociats el seu local per a que en ell deliberessin, però això que hauria resultat cortès, si a l'ofertament s'hagués sumat la neutralitat, ha esdevingut pretext per a que els seus elements directius s'immiscueixin en les deliberacions dels vocals, com si volguessin exercir sobre d'ells una tutela, com si els vocals estiguessin incapacitats per pensar y orientarse per compte propi.

En les dugues reunions que's vocals associats han celebrat en l'hostatge de l'Unió Gremial, tan en la taula presidencial, com entre'l públic, hi havien elements de l'Unió, que ni són vocals associats, ni amb ells tenen res que veure. Y quan en la segona reunió dels vocals associats, algun d'ells, digueren les seves simpaties per la supressió dels consums, no fou cap vocal el que li va respondre, sinó el senyor Artur Ga-

llard, una mena de prohòm gremial, que no té altre desitg que tornar a figurar en la nostra vida pública, anyorant els seus triomfs de regidor del temps del caciquisme.

En nom de què'l senyor Gallard abusa de la discreció dels que acceptaren el local de l'Unió Gremial, pensant-se que en ell hi trobarien cap mentor que volgués ferlos de capità allisonador? Qui l'ha autoritat per immiscuir-se en deliberacions agenes, aconsellant als que poden dirli que no han anat a casa seva per rebre consells ni tolerar autoritats estranyes? Si el senyor Gallard vol trobar una protecció que, com la dels càcics, el porti altra vegada al Municipi, cerqui en l'organisme que dirigeix una tribuna, però no en una actuació incorrecta, excessivament humilant per als vocals associats que no l'han cridat, ni creiem que'l vulguin, per a consell.

Que llurament deliberin els vocals associats, que ells estudin directament el difícil problema que han de resoldre, que's decantin en pro o en contra de la supressió dels consums, però sense l'intervenció coactiva d'uns senyors molt respectables, però sense dret ni a parlar en les reunions dels vocals, ni a presidir-les, ni a fer de pastors.

Sabem que molts vocals protesten de tot això que estem explicant y sabem que si es precis deixaran d'acudir a les futures reunions o portaran gent, tan agra als vocals com aquests senyors de l'Unió Gremial que volen guiarlos.

La conferencia den Lluhi

Aquest vespre donarà al C. N. R. una conferencia sobre la supressió de l'impost de consums y el pressupost municipal, el nostre il·lustre amic don Joaquim Lluhi y Rissech.

No apassiona prou al gran públic aquesta qüestió vitalíssima, que no es sols una qüestió social, sinó una gravíssima qüestió social. En Lluhi va a fer veure l'importancia d'aquest assumpte, el millorament que la supressió de l'impost portarà a les classes proletàries, l'avens que representa en la nostra política econòmica aquesta supressió, que es de molts anys l'aspiració de tot el poble d'Espanya.

A l'entorn d'aquesta transcendental reforma s'hi comensa una campanya, un de quals episodis més culminants serà sens dubte la conferencia del leader de la minoria municipal de l'U. F. N. R.

Esperem que ella serà un èxit. Per la gentada que anirà a escoltar al conferenciant, pel tema que tractarà y la manera com el tractarà y per la generositat, l'emoció y l'amor al poble que bategarà en el si del discurs.

ECOS

UN SUSCRIPTOR ens escriu una discorcia, preguntantnos si sabem alguna cosa de la reforma ortogràfica que té fa temps en preparació l'Institut d'Estudis Catalans.

De bona gana y ben contents podem donar avui excel·lents noves sobre aquesta necessària y urgent reforma. Segons els nostres informes, en les últimes setmanes s'ha donat un gran pas en els treballs preparatius, y es de creure que no trigará gaire a ultimarse lo que podríem dir-ne la ortografia de l'idioma català.

Els treballs de l'Institut estaven lluitosament empenyats desde l'any passat, per culpa de la nosideria incompetència y nosocritat d'un cavaller que, si seguís pel camí d'ara, aviat serà un flagel per la nostra cultura.

Aquest cavaller, que ha après filologia a Constantinoble, feia obstrucció — una vera obstrucció — a la reforma proposada, defensant amb fúndica que dona l'ignorancia, les més deplorables extranyeses. Havia escrit que la nova norma ortogràfica urgia, y que, fos fa que fos, calia implantar-la depressa. Però quan se trobà amb que les seves extravagants opinions no eren admeses pels companys d'Institut, abanshores adoptat, com un violent parlamentari oposicionista, el procediment de l'obstrucció.

Els homes entesos en filologia que hi ha a l'Institut, han acabat per perdre la paciència y han acordat realitzar la reforma prescindint del gramàtic constantinopolita. La seva devotia ha estat completa, y ha fet somriure als que están enterats dels episodis de la batalla perduda per aquesta mena de general turo.

Que'ns dongui l'Institut d'Estudis la norma ortogràfica, y que en ella aprenguin tant els nosocràtics vanitosos com els sarauistes que duen botines de fer patir. Uns y altres necessiten, com el pa que's mengien, una bona llei gramatical que's ensenyi a no escriure ESFERA CELESTI, en femení (!); ni SANG-NANT amb una N que cau naturalment encara que ells no s'apiguen perquè; ni ACAS, ni altres hermosures per l'estil. Y sobretot necessiten uns y altres — els nosocràtics vanitosos y els sarauistes que duen botines de fer patir — que s'els ensenyi a no confondre a cada pas els AMB y els EN, com se passa en el llenguatge d'envelat y en els volums dels «Arxius de Ciències» de l'Institut d'Estudis Catalans, els quals, revelant la mà de quils dirigeix, constitueixen la més horrible mostra de barbarie ortogràfica.

Un amic ha tingut l'humor de catalogar les errades y els disbarats dels «Arxius» en una mena de «calendari platónic», que resulta un document curiosíssim per a l'estudi de certes universals capacitats.

DEU ENS en quart de tenir diners, dona, y estimar an aguest, en tal dia com avui.

Aviat no'n tindríem de diners, y de dona, quasi, quasi... Tal fora la quantitat de pelis y abrics, de medalles y brasselets, de mitges y pintes, de rondes, de sabates de vellut y de filigames enllassades que li comprarem, que's diners s'acabarían y la dona desapareixeria sota l'embelm de presents.

Y es que cada aparador es una tentació. En aquest hi han uns rajols de sedes virolades que fereixen la vista amb els seus colors llambejants. En aquell altre, unes mitges de seda, així mateix, que semblen teixides per una senyora savia y artista a l'hora.

En el de la bisuteria de més enllà, se veuen uns elefantots blancs que porten sort, y que criden «compreme!», barrejats amb collarets de grans d'or, argent y coral, amb civelles per cinturons y sabates, amb «cigretes», amb respalls y respallets per tota mena d'usos y per cinquanta mil fútes més, que sense saber com va ni com costa, t'acondueixen la mà a la butxaca de l'emella.

No parlem dels confits que cada dia se empessquen uns confits y uns carmellos més fins, més bons y més cars.

No parlem tampoc dels sabaters, que exposen unes xinxelles que semblen més aviat bomboneres. Sabaters fetes de cristall, arnades amb vellut y seda y adornades amb unes civelles d'or y pedreria y amb unes amples llanades, que si un no sabessim que serien estoix de peus blancs que se les mereixien, les compraria per a guardar-les «cigretes» o el tabac engrunat, y perquè fossin el més bell dels bibelots que tenim sobre la taula.

Y les modistes de sombreros? Ah, traidores! Com ens trauen amb el modest barretet que ens tan bé sobre la cara estimada. Com ens feu gruar per aconseguir aquell altre de la ploma opulenta, les barbes de la qual imitem, apallada, a la catarata del Niágara. Si fins l'entren tentacions davant de les botigues aont s'expendeix pel postis. Com li uníren bé aquests tirabuzons... Aquesta trona llarga, sembla teixida amb el seu cabell mateix...

El posseïd de cap al tard, amics, es una perpetua tentació; fa sort, diemne sort, es que no tenim diners. Ni diners ni dona. Tot lo que tenim es una miqueta d'imaginació y un gran plaer en passejarnos per el camp de fúse.

En Corominas

Desue fa dos dies se troba malalt, fent lli, el nostre estimadíssim amic don Pere Corominas. La malaltia es lleu, y segurament estarà restablert aviat.

Així ho desitgem y esperém.

FILLS DE E. MAS SARDÀ

RAMONA DEL CENTRE 23. - BARCELONA
Negociem els cupons interior y amortissable al quatre per cent. Venciment: 1 de Janer 1913. Paguem el cupó número 18 de les Accions Foment d'Obres y Construccions.

Dr. Serrallach Vies urina-199
12 a 2 7 6 a 7. Pelai, 40.
Consulta econòmica, de 7 a 9. Jovellanos, 6. 9

bra d'aquesta plassa estigui per sobre l'interès de l'art dignament representat pel Museu d'aquí al davant.

EL REGIDOR. — Y fugi, home! En això sí que tinc la consciència ben tranquil·la. No es pas aquesta de les qüestions que m'amoïnen, com li deia.

EL DESCONEGUT. — Vostè, senyor regidor, no ha sentit trasbalsada tota la seva consciència d'home que'n representa d'altres, davant d'aquest entallat de ferros i fusta i aparells de deixarse caure de les més diverses maneres? Vostè no sent un recargolament de nervis de pensar que tota la gent que ha vingut a descansar esplai es ignorant potser de que en l'edifici del davant hi hagi una estatua d'Esculapí? Vostè no tem que un dia caigui un coet sobre la teulada del Museu, ni li fa nosa — una nosa espiritual — un espectacle de fira obstruint la fatxada d'un edifici on les gerres desenterrades a Empúries ens parlen d'uns temps en que'l joc era un noble exercici del cos humà, perquè no era arribada encara l'invençió abominable del tobogà?

EL REGIDOR. — Ja sé lo que vostè vol dir. Vostè, senyor desconegut es d'aquells que donen a les coses de l'art una importància que jo crec exagerada. Vostè no es home pràctic i es idealista. Però, diguin, home, què hi fa que davant d'aquest Museu — aont no s'hi pot entrar que no quedi un home enfredor i marcat de tants guixos amb noms al desota — què hi fa que al davant s'hi posi un centre d'atraccions per que's ciutadans s'hi distreguin per pocs diners? Que no veu que no hi veu ningú a les sales dels Museus? A l'hivern són masses humides, y a l'estiu hi ofega la cal·la. Això de tenir Museus es per no quedar per desota de les altres ciutats i perquè en un lloc o altre s'han d'enquibir totes les coses velles que no s'han trencat del tot, encara, jo crec, y per això no crec desmerxer als ulls dels meus electors, que's Museus són els golfes de les ciutats.

EL DESCONEGUT. — Ja'm faig càrrec de lo que vostè en pensa, d'aquestes coses. Miri, no sé si li entendre: l'art es un testimoni del valor moral de les ciutats. Vull dir que per la consideració en que les obres artístiques són tingudes se pot mesurar el grau de sensibilitat d'un poble. Allí ont vostè, senyor regidor, vegi estatuës amb el nas trencat, no cregui que hi hagin gaires persones conixeradores d'un sistema de substitució dels consums, y poso aquest exemple per que m'entengui millor. Una ciutat amb belles estatuës y una ciutat amb poques estatuës, y encara lletres, són dues formes oposades de vida civil. En l'una, Bach trobarà un auditori del vint per cent; en l'altra amb prou feines arribarà al tres per cent. Així que sigui a una ciutat, demani al primer vianant que trobi el camí que ha de seguir per anar al Museu. Un tant per cent de vianants sabran guiarlo. Segons aquest tant per cent, podrà vostè jutjar el grau d'aquesta cosa que'n diem cultura, y que per mi es la força muscular de les ciutats.

EL REGIDOR. — Veni com ho encetava al dir que vostè'm semblava un idealista? Digui, home de Déu: de tan que serveix l'art aquest que vostè diu se tanca en els Museus? No's cregui que jo no me l'estimi. l'art l'agrada anar al teatre, faig aprendre de piano a les meves noies y fa deu anys que vaig comprar un quadro — no'm recordo ara de quin pintor — el dia del Sant de la meua senyora. Però d'això a deixarnos perdre'l lloguer que un contractista ens pagui per aquesta plassa ont hi creixia l'herba y els interessos de la ciutat, que no representen res? Ah, com se coneix que vostè, senyor desconegut, no té les engunies que passem nosaltres per formar el pressupost.

EL DESCONEGUT. — Potser sí que anava errat! Miri, mitg m'ha convenut. Es més, encara. Si bé ho mireu, potser encara sigui en benefici mateix de l'art el que tant a la vora del Museu hi vingui la gent a distreure's l'estiu, quan les nits són xafegoses. Perquè, fins li

diré que hi han rons de filosofia que s'inclinen de part de vostè. Haurà sentit de Spencer.

EL REGIDOR. — Me sona; el meu noi, que va a un col·legi de capellans perquè sa mare ho vol, ja'l va refutar l'any passat en unes conferències que's «Parcs» els hi fan donar... Spencer, diu?

EL DESCONEGUT. — Doncs aquest senyor filòsof ja deia que això de l'art y del joc són coses semblants, perquè les dues serveixen per gastar un excés de vitalitat que'n faria nosa. El joc es un exercici de les nostres facultats inferiors, y sense finalitat, encara que la distracció y la diversió són dues finalitats prou d'apreciar en aquesta vida nostra de cabories y engunies. Y què es l'art sinó una forma de joc, una forma superior? No sé si m'enten.

EL REGIDOR. — Prou que l'entenc. Si jo ho he dit més vegades que cabells tinc al cap. L'art es una bona cosa, ben entesa, però que n'egarrí molta de gent. Quan lleixo que per un quadro d'unes monges o per l'arquella d'un Cabille, hi ha qui s'indigna, me sembla que visc en un altre món que'l meu.

EL DESCONEGUT. — En el món de vostè, senyor regidor, l'art mai passarà d'esser una forma de joc, y encara no sempre tan distret com la amanilla. Però, seguint en lo que li deia, si el joc y l'art són germans, perquè no atansarlos, com vostès desitgen? Moltes vegades, l'art es una imitació, y l'imitar es un joc. Aquí dins, al Museu, el dia que vostès decideixi a anarhi, hi podrà veure unes pintures de fa cinc segles en que l'artista hi vestia la Mare de Déu y els sants com les menestres del seu carrer. Y què són les estatuës sinó una imitació del nostre cos? Així ho entenem moltes persones que diuen saberne. L'art y el joc no són, doncs, coses tan allunyades com sembla. Ademés, del joc ne ve l'art. De la dansa, que es un joc, va venint l'escultura y la música y fins tot hi ha qui diu que va venint la poesia, perquè'l saltar y moure les cames fa posar alegre y l'alegria cerca expressió y no hi ha expressió més alta que la poesia.

EL REGIDOR. — Y digui, senyor desconegut, li sembla si d'aquests jocs que fan en aquest centre d'atraccions, pot venir un art nou? Quina en fora que tots els que'n s'escanten, perquè no les volem treure d'aquesta plassa, haguessin de reconèixer que a nosaltres es deguda la descoberta d'un art!

EL DESCONEGUT. — Tot podrà passar, però no se'n refii. Més aviat pot succeir que desapareixin les arts que hi han. Y no soc jo qui ho diu. Molts pensadors han profetitzat la desaparició de l'art sobre la terra. Els uns diuen que seran per les indústries per ont li arribarà la mort; altres, que serà per la democràcia. Fins hi ha qui diu que la darrera en morir serà la Música, y que aquesta morirà pels pianos de maneta y les orquestres municipals.

EL REGIDOR. — Així, no'n hi hem d'amoïnar més pel perill que puguin venir per les atraccions del «Santur Parc» a les coleccions del Museu. Si s'ha d'acabar un dia o altre, qui ens farà perdre, mentre tant, les pessetes del lloguer d'aquesta plassa.

EL DESCONEGUT. — Vostè es un home pràctic.

EL REGIDOR. — Y vostè, quan se fixi bé en les coses, cregui que pensarà com jo.

EL DESCONEGUT. — No ho crec, senyor regidor. En aquest llibre que duc a la butxaca he llegit i y ho tinc per una profunda veritat — que les comuns admiracions y les comuns antipaties es la veritable força que's divideix als homes en grups, en castes; y que si una mateixa llei ens governa a tots, en el fons hi ha una força, la de l'oposició, que pot més que'l codi. Y lo que parlarem no arriba ni a ordenansa municipal.

EL REGIDOR. — Ara sí que no l'entenc...

Per la transcripció, EGERIUS

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

ACTUALMENT GRAN EXPOSICIO

y venda d'articles pera

Taula y Regal

Extraordinaries ocasions en Bateria de cuina, Vaixelles, Serveis de cristall, Jocs café y postres, Licorers, Coberts plata y metall blanc, Vinagres, Trinxants, Centres, Melindres, Plantes y flors d'adorno, Figures, Quadros, Llanties, Escribanies, Relloges fantasia, Torretes, Florers, Columnes, Perfumeria, Articles de pell, Binocle, pera teatre. Objectes pera escriptori, Manteleries, etc., etc.

Apreus considerablement reduits durant els dies d'exposició

SECCIO DE ROBA BLANCA (SEGON PIS)

Gran varietat en roba blanca, senyora y nens Equips pera núvia, compostos de 74 prendes, amb brodats y encaixos. . . . per Pessoles 750

Bàsculas-Caixaes Pibernat

per Cabals Avinyó, 8-10

Sales, qui parlà d'El patriotisme principalment del progrés dels pobles.

Pera celebrar la lliberació d'un company

El grup editor d'El Cor del Poble, correligionari y amic particular del company Labrera, volguent festejar la seva llibertat, han organitzat pera'l proper diumenge, dia 16, una forada a la font den Liavallol de la pintoresca muntanya de Vallvidrera. Lloc de reunió, a l'estació de Sarrià, a les vuit del matí. Sabem que regna gran entusiasme pera assistir a dita festa, puig són molt nombrosos els correligionaris que pensen assistirhi.

Varies

El dia 5 del pròxim janer, celebrarà la seva inauguració oficial el Centre Federal Nacionalista Republicà de Santa Coloma de Gramanet. Consistirà en un gran miting que's celebrarà el dia citat a la tarda, en el qual hi pendran part, entre altres oradors, el digníssim secretari del Consell de l'U. F. N. R., don Francesc Layret, el diputat a Corts per Barcelona don Pere Corominas y el nostre company de redacció Andreu Nin.

Demà se celebrarà en el Casino Radical de Granollers una vetllada necrològica a la memoria den Massó, vilment assassinat pels carlins en la selvatjada que en dita població cometren l'estiu passat.

Se collocarà una fotografia del malaguanyat republicà en el saló d'actes de la susdita entitat y pronunciaran discursos els senyors Babra y Pujal, d'aquesta ciutat, y Elias, de Sabadell.

Se troba malalt, ventegse obligat a guardar llit, el nostre amic, el diputat a Corts per Barcelona, don Pere Corominas.

Amb aquest motiu, ha tingut de suspendre's viatges que havia de fer a Lleida y a Sabadell pera pendre part en un miting y donar una conferència respectivament en les citades poblacions.

No cal dir que desitgem un prompte y total restabliment al nostre estimadíssim amic y company.

L'Associació Nacionalista Catalana celebrà avui, a les deu de la nit, en son hostatge social, una gran vetllada inaugural de tasques del present curs de

1912 a 1913, en la que'l seu president en Francisco X. Casas Briz desenrollà el tema «L'Associació Nacionalista Catalana».

An aquesta vetllada hi han sigut invitades totes les societats d'Unió Catalana. Cas de que alguna no hagi rebut la corresponent invitació se prega's dongui per convidada, així com tots els catalanistes en general.

Demà la Lliga del Bon Mot celebrà un miting a Mollet.

Avui, a la nit, se celebrà un miting pro Queraltó a l'Ateneu Radical del districte quint (Santa Madrona, 15).

Hi pendran part, ademés del doctor Queraltó, els senyors Brenyolas, Babra, Pich y Ullé (R.).

S'ha senyalat definitivament el 27 del corrent pera la revisió de la causa per homicidi seguida contra Ricard Cubells Florentí.

Avui, a les deu de la vetlla, l'Unió Catalana dels Drets de l'Home (en constitució) celebrà consell general extraordinari al carrer de Tallers, 45, interior del Café Fornos, com de costum.

La comissió organitzadora prega l'assistència puntual de tots els inscrits.

«El Correo Español» nega exactitud a les declaracions del «Pretendiente» que publicà fa pocs dies l'«Heraldo» y que tan rebombori varen moure entre's carlins.

Avui, a la nit, el senyor Manuel Carrasco donarà una conferència en el Centre Popular Catalana de Sant Andreu de Palomar, desenrollant el tema «El nostre catalanisme».

No s'esforci, home! Tots ne tenim un concepte ben clar de quin es el catalanisme dels regionalistes y fins aont arriba.

Ha arribat de Madrid el nostre estimat amic don Eduard Calvet.

Havente negat la Societat Geogràfica de Madrid a admetre la llengua catalana en el Congrés que tindrà lloc l'any vinent, les societats geogràfiques de Madrid y Barcelona han romput les relacions que sostenien.

Ahir, amb l'express del matí, varen arribar de Madrid els senyors Iglesias (Emili) y Sol y Ortega.

El nostre amic en Josep Cuadras ha presentat la dimissió del càrrec de president del Comitè de Jovenuts Federals Nacionalistes Republicanes de Barcelona.

Conferencia interessant

Ha despertat extraordinari interès l'anunci de la conferencia que'l distingit periodista cubà don Carlos Martí, representant de l'Associació de Dependents y de l'Orfeó Català de l'Havana, té de donar avui, dissabte, a les deu del vespre, en el local del Centre Autonomista de Dependents (Control, 35), sobre'l següent tema: «Desenroll y avessos de les colònies catalanes a Cuba. Catalans que més s'hi han distingit en la darrera centuria. El present dels catalans que resideixen en aquesta illa».

Tenim entès que'l senyor Martí, que coneix a fons l'assumpte objecte de la conferencia, se proposa fer un estudi complet y sustancios de la forta influencia exercida pels catalans en la Gran Antilla, abans y després de la dominació espanyola, y exposar tot lo que deu Cuba, de son estat brillant, a l'energia, al treball y a les virtuts ciutives de nostres compatriotes que en ella s'establien. Per això es gran y justificada l'expectació que hi ha pera oir al senyor Martí, el qual al tornar a la tribuna de la primera de nostres entitats de dependents, ha volgut escollir un tema d'interès y de profit pera tots els catalans.

De l'Ajuntament

La conferencia del senyor Martí serà presa taquígraficament pera esser publicada després íntegra en periòdics y revistes tant de nostre país com de Cuba.

A favor dels consums

El «Círculo d'Utamarinas, Comestibles y Similars» s'ha dirigit a l'Ajuntament promouent en pró de la vigència dels consums.

Suspensió de subastes d'automòbils

Suspensió d'acord de l'Ajuntament de suspendre les subastes antiniques de parades d'automòbils, fins que's resolguin els recursos presentats contra l'acord de la subasta.

Les subastes sospeses, son una de dos col·locats davant la Virreina; altre dos col·locats a la plassa d'Urquiza; altre dos col·locats al carrer de Casp; altre dos col·locats davant del Boixador del passeig de Gràcia y altre d'un cotxe al carrer d'Alí Bel, cantonada al de Girona.

De retorn

Ha tornat de Madrid, nostre bon amic el regidor federal nacionalista don David Ferrer, que hi havia anat junt amb don August de Rull y el senyor Barriola, pera gestionar, prop del govern, una solució satisfactoria en la qüestió dels enginyers industrials.

El senyor Ferrer ve molt ben impressionat, es a dir, fora de les marçades en el seu efecte, que la qüestió dels enginyers entra am per bon camí.

Mostrars d'energia

El finet d'uralde, nostre amic senyor Matons, acompanyat d'un metge, d'un veterinari y d'una brigada de la guarda municipal, ha fet una visita d'inspecció a les lletaries y quindres del districte, treint-ne tan mala impressió que immediatament ha dirigit una comunicació a l'avaluable proposant la tancament de molts d'aquells establiments.

Queixa

Sete demana que demanem al finet de l'acord del districte VI, que's veins de les cases númeres 16 y 18 del carrer de Ferlandia no poden sortir al balcó per la mala olor que despedeixen unes teulades d'una fabrica de gasos del carrer de la Paloma, a causa d'estar converides en dipòsit d'escombraries.

Botlletí del Treball

Els impressors

L'Associació d'impressors, celebrà reunió general demà diumenge, a les deu del matí, en el nou local social, Tallers, 45, interior. Prega que no falti ningú.—La Junta.

Fusters de Gràcia

Fusters, socis y se us convoca a la reunió social, que se celebrarà avui, 14 del corrent, a les nou de la nit, en el local social, carrer de Montseny, 67, segon, per manifestar-nos novament a necessitat que tenim d'unsirnos pera aconseguir les millors que fan falta ens fan, pera poguer viure com ens mereixem.

Esperem acudireu tots com un sol home pera perdre acords de gran transcendència, us saludem.—La Junta.

Als obrers fideuers

Companys: Després de la clausura de la nostra societat, ens hem fet l'ideal de fer una cosa que de dos mesos ens s'han organitzat els companys de Manresa, Mataró, Calells y Arenys.

Ademés les demanades presentades als patrons per les societats del ram de Tarragona, Reus y Olesa, han sigut totes acceptades.

A tots ens mou avui l'entusiasme societatari y no l'únic. Vindran altres organismes y altres mitjans. Alavors serà hora de formar la Federació de les societats del ram.

Entre tant, companys, feu labor socialista, fent-vos de pasada la conducció que observem als nostres patrons.—La Junta.

Unió d'obrers mecànics

Companys, salut: Ens dirigim a tots els companys mecànics en aquestes moments, esperant que se compenetraran de'ver propa de tot home que's sent de no deixar desatenció a's seus interessos, puig que al usar aquestes produccions, una labor fructifera y de grans resultats pera'l nostre progrés.

La Junta Directiva d'aquesta Societat, convoca a la Junta sostinguda pels nostres companys contra pató Abellán, amb tot l'entusiasme fà de la reflexió d'homes que amiden l'acció que realitzen en bé de l'emancipació social y considerant la situació de dits companys, no dubta en interpretar als desitges que tots els mecànics s'organitzen i dirigit, al considerar la significació de la Junta autònoma expressada, com la relació íntima que té amb els interessos de la nostra classe, y en conseqüència acudireu en massa al gran miting que se celebrarà avui, dissabte, a les nou de la nit en el local de l'Agrupació Obrera d'El Clot, carrer de Joan I, al carrer de la Convocació de la Societat d'Obrers Constructors Mecànics.

Companys: Després de lo exposat es de creure que compareu tots amb el vostre dever.—La Junta.

A tots els obrers constructors de carreteres y basters

Companys: L'estat anormal que arrossega el nostre ofici, degut en primer lloc, a l'indiferència suïcida nostra, y en segon lloc a l'atacament y manca de tacte en que vivim ha de desaparèixer, si no volem esser una excepció de la regla, entre's nostres germans explotats.

Pera fomentar de nou la nostra malaguanyada societat, aquesta comissió us convoca a la reunió general que tindrà lloc, avui, dissabte, dia 14, a les nou de la nit en el carrer d'En Ponce, 22, (Café Peña Havana), pera discutir y aprovar el reglament pel qual hem de regir la nostra societat futura.

No dubiteu que per vostra condició y per vostra dignitat sabreu respondre a la nostra crida, us desitja salut.—La Comissió, Barcelona, 12 desembre 1912.

Ateneu Sindicalista Conferències

Avui, dissabte, a les nou de la nit el regidor don Joan Lladó y Vallés donarà una conferencia en l'Ateneu Sindicalista, Ponce, 22, segon, discurrint sobre'l tema: «Orientacions Econòmiques Socials. Abolició dels consums. Els seus resultats pera'l proletariat».

En el mateix Ateneu, demà, diumenge, a dos quarts de cinc de la tarda, don Josep Pàmies, donarà una altra conferencia. Les dues conferències son públiques.

Notes de Sport

Football

Ahont d'ahir se verificà'l sortej de Clubs inscrits als Campionats de la Federació Catalana.

Diumenge vinent, jugarà el «Casual» contra «University» en el camp del «Salut» i «Pro Jockey Club» contra «Espanya» en el terreny del primer.

«Numancia» y «Espanya» en el camp del primer.

De la segona lliga han de jugar: «Stedum», «Bébas», «Internacional», «Bardona», «Centre de Sports», «Europa», «Andorra», «New Catalonia», «Martín», «Atletico», camp dels esmenials en primer lloc.

Llegim: «Ha entrado a formar parte del «Olympique Cetois», en notables condiciones, nuestro paisano Pomes, del «Casual».

Què deu volguer dir en notables condiciones?

Zentres y Concerts

ELDORADO

La comedia en dos actes «Los mozos», que's estrenarà demà, avui, dissabte, en el Teatre de Catalunya (Eldorado), serà desempañada segons el següent repartiment: «Carmen», senyora Mogosa; «Ketty», senyora Alvarez Sagura; «Luisa», senyora Marea (P.); «Enric», senyora Marea (A.); «Carla», senyora Segura; «Perico», senyor Vilagómez; «Jep», senyor Riera; «Frasquito», senyor López Alegre; «Juan», Gaudier; «Don Marcos», senyor Granda.

GRAN TEATRE DEL LICEU

L'empresa d'aquest Gran Teatre ha conseguit de fèminat baron senyor Straciani, que demostri'us regrés a Italia y prengui

part en algunes de les funcions extraordinaries, es a dir, fora de les marçades en el seu efecte. Amb tot, molts s'ha atenyut a escripturar a la nostra gent, tant a l'«Heraldo» de Madrid, la qual, en unió de Senyors Caroll y Rosato, cantant «El Barbero de Sevilla», opera en la que tant hi ha de celebrada diva, y en la que hi ha de sobressortir amb entusiasme l'any passat a gran avui, dissabte, a les nou de la nit.

TEATRE NOVELTATS

Avui, dissabte, a la nit, tindrà lloc en aquest teatre, la represa de la gran tragèdia romàntica de don Josep Echegaray «La esposa vendida».

El celebrat primer actor Ricard Ca'vo, representant per primera vegada, a la nostra capital, aquesta obra, quin sol anunci ha donat un gran interès en el públic, avui de aquesta tragèdia, que del protagonista durant llarg anys, pesa donem l'«Escuela Calvo».

Sucalen ja's casos de la magna tragèdia de Shakespeare «Romeo y Julieta», l'«Olegari Junent», el celebrat escenari català, donat darrer tot al seu artístic decorat, vestuari, orquestra, que han de sorprendre al nostre públic per la seva riquesa y profunditat, està ja en poder de l'empresa. Meses, «espadachines y danses», se loban ja a donar. A començos de la darrera d'obra de l'any dotze, Shakespeare triomfarà en el col·lís de Novelts.

ATENEO OBRER DEL III DISTRICTE

Demà, diumenge, a la nit, tindrà lloc en el «Ateneu Obrer» de districte III, una festa en la que hi haurà en escena l'obra de don Gualles «El Poble mare».

Ademés hi pendrà part la Secció Infantil del Centre Moral Instruït d'Horta Nova, executant xamoses cançons baix la direcció del distingit mestre senyor Quintana.

El festival del Liceu

Fou un èxit extraordinari, una festa esplèndida y fastuosa la celebrada ahir al Gran Teatre del Liceu a benefici de l'Associació de la Premsa Diaria de Barcelona.

Amb un ple a vessar començà l'acte. Llotges, butaques, galeries, estaven plenes de concurrència distingida y selecta.

L'extensíssim programa fou executat entre aplaudiment. Costarà un xic quin número va esser més aplaudit.

La Goya, la Nitro-lo, l'Abadía, la Hidalgo, etc., totes foren avaluades entusiasmament. Lo mateix hem de dir dels senyors Villagómez, Farnadas, Straciani y demés artistes que prengueren part en la funció.

El diàleg den Maragall «El noi Pausias y la florista», fou acollit amb aplaudiments. Se tracta d'una obra plena de gracia y de poesia, en la qual se demostra el geni multimorfe del gran poeta.

Heusquí, pera donar idea de l'importancia de la funció, lo que's representà ahir en la memorable festa:

«El primer bonso, sarsuela per la companyia del teatre Nou; «Mensajero de paz» per la companyia de Carmen Cobeña; «Reinar después de morir», (últim acte), per la companyia den Ricardo Calvo; «Nitta-Jos», complets francesos; «La Morriots», entremés dels germans Quinteros, per Rafael Abadía y la companyia del teatre Roma; «La Goya», tonadetes espanyoles; Concert dels Artistes del Liceu, brement hi part les senyores Katal, Elvira de Hidalgo, Zina, Mercedes Llopert y els senyors Farnadas y Straciani; Gran duo de «D. Giovanni» de Mozart, per la senyora Katal y el senyor Straciani; «Homenaje a Maragall», estrena del diàleg de Goethe, traduït per Joan Maragall; «El noi Pausias y la florista», per Teresa Molgosa y Francesc Villagómez; «La mujer divorciada» (segon acte), per la companyia d'opera del teatre Tivoli; «Epitalama», tragedia en un acte d'Ambrós Carrion, per la companyia del teatre Espanyol.

Tots els elogis que's puguin fer de la festa son poca cosa al costat d'aquest programa. Ell explica l'importancia de la funció.

REMITITS

—Han sigut decretats a la «Zurich» Company General de Segurs contra la Acció i la Responsabilitat Civil, domiciliada a Zuric (Suïssa). Oficines en aquesta, Pineda 61, principal, durant el passat mes de novembre, 12,558 pesos, a la comissió.

Autoritat per la Comissió General de Segurs en 23 de setembre de 1909.

INFORMACIO DE BARCELONA

En el local social de l'«Unió d'Educació Integral y Armónica», situat en el carrer d'Esquellera Blanes, 8, pral., a les 10 de la nit, s'hi celebrà una Vetllada Pedagògica en la que hi pendrà part diversos oradors, socis de la referida entitat.

La Secció de Clonies de l'«Ateneu Enciclopèdic Popular» recorda a's seus socis y al públic en general, que l'anuncià avui a les Obres d'aquest Port, tindrà lloc, demà, diumenge, dia 15 del corrent, al matí, propment a les tres de la tarda, a les 9 h. 30 m., pera dirigides des d'alt, a l'hor de la visita.

—CAMISERIA SANS, BOQUERIA, 32. Especialitat en camises a mida.

El número corresponent a aquesta setmana de la popular revista «El Cinc», publicada per l'«Ateneu Enciclopèdic Popular», es troba a la venda, a la parròquia d'«Eduard Oros», música de l'«Opera» de la nit de les nits; intimitats de la primera orquestra de Eldorado, Teresa Molgosa, etc., etc.

EXPOSICIO DE MOBLES REIG

TRANSFORMABLES INAGURACIO, AVUI DISSABTE a les sis de la tarda

Passeig de Gràcia, 27

Avui, dissabte, dia 14, a dos quarts de 10 de la nit, el doctor don Diego Ruiz donarà a l'«Ateneu Enciclopèdic Popular» una conferencia pública, tercera y darrera de la sèrie «Sobre un punt d'èl·l de la psicologia de Mossén Justo Verdaguer».

</

r al
 ha
 els
 tota
 de-
 rac-
 ble-
 nar,
 care-
 scr-
 arán
 sevil
 untú,
 nien-
 nant
 tana
 tava
 stan-
 anés
 IT
 NS
 (RAF)
 ames
 en-
 cu-
 con-
 obli-
 pital
 s de
 at a
 t'en-
 , in-
 bon
 Aus-
 ment
 s de
 no
 rmes
 oten-
 qua
 som
 ions:
 t'ur-
 s se
 for-
 rama
 s.
 esta
 fruit
 le vi-
 con-
 son
 águila
 a les
 ontes-
 a so-
 ra.
 a exi-
 es M.
 obla.
 oress.
 omes.
 ostru-
 porte-
 ns la
 és lo
 tele-
 co-
 andra
 n an-
 y, so
 ES
 ceu
 t. Pri-
 ca es,
 dicalgo
 osato.
 aire,
 olo se-
 la nit
 ce-a)
 allable
 ceu
 o den
 e 25 y
 alitats
 quest
 A
 -Avui,
 (lmes).
 eca.) y
 eca.) y
 mpla-
 a fun-
 3 actes
 actriu
 zquez
 ceu, Pri-
 rriase
 ador
 delor

MARVIN — OPTIC

Grac assortit ou gafes y lentes de cristall de roca de primera classe, a 6 pesettes. Lenses d'algua cristall inaperable. Preus redits. Se serveixen amb exactitud y rapidesa els encàrrecs dels senyors metges y oculalistes. — Se g'entantien els objectes.

(ARCS, 3 JUNT A LA PLASSA NOVA)

DINER
en s.^a hipoteca y sobre valors desde 3 por 100 anyals es li tren, proprietaries, ind. estrales y comarcans desde 7 iis per 100 al mes.

FENOL COMELERAN

Es el millor desinfectant, antiepidèmic, antihemorràgic, canterizador e insecticida. El preservatiu més eficaç del **CÓLERA - TIFUS - VEROLA, ETC.** Cura tot seguit les cremadures, ferides, panallons, clivelles, sarna, brians, picadures, mossegades, mal de caixal, etc. Vègis el llibret que acompanya a cada frasc. Se ven a totes les farmacies y drogueries. Dipòsit Central: J. Uriach y C. Montcada, 29. Barç.